

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: V. K., narozená „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/143872-916,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 11. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/143872-916, jímž bylo rozhodnuto o jejím odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 4. 10. 2018, č. j. 386426/18/MO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalovaný odvolání zamítl a potvrdil odvoláním napadené rozhodnutí, kterým žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku „motorové vozidlo“ dle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poskytování dávek osobám se OZP“). Současně se žalobkyně domáhala, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit jí náklady předmětného soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že rozhodnutí považuje za nesprávné, neboť podle posudku příslušného posudkového lékaře není osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, s čímž však žalobkyně nesouhlasí. Žalobkyně uvedla, že v roce 1988 jí byla diagnostikována roztroušená skleróza a již v té době podstupovala rehabilitační a medikační léčbu s výraznými bolestmi páteře. Její stav se neustále zhoršoval, proto jí byl dne 26. 8. 2006 přiznán plný invalidní důchod, dále uvedla všechny její diagnózy, které ji omezují v chůzi, proto k chůzi používá chodítka. Žalobkyně dále uvedla, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí byl 25. 9. 2006 přiznán průkaz mimořádných výhod II. stupně (ZTP). Žalobkyně dále uvedla, že i krátký pohyb provází velké bolesti zad a končetin a automobil může řídit pouze na krátké vzdálenosti, jinak její přepravu zajišťují rodinní příslušníci. Závěrem uvedla, že rozhodnutí žalovaného považuje za chybné, neboť vychází ze znaleckého posudku, který nedostatečně komplexně posoudil její zdravotní stav.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh předcházejícího správního řízení a k námitce žalobkyně ohledně nesprávnosti vypracovaného posudku uvedl, že posudková komise zasedala v odborném složení, byl přítomen posudkový lékař i odborník z oboru neurologie a posudková komise měla k dispozici i aktuální odborné lékařské zprávy, proto považuje vypracovaný posudek za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možné rozhodnout. Žalovaný dále doplnil, že právní úprava řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, nepřipouští individuální přístup, ani srovnatelnost zdravotního postižení a žadatel o tuto dávku musí splňovat podmínky bodu 4 přílohy OZP, tedy musí u něj být diagnostikována těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace nebo taxativně vyjmenovaná postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k OZP. Žalobkyní namítané omezení chůze, bolest, přiznání průkazu ZTP nebo nutnost dopravy motorovým vozidlem k lékaři nejsou důvody, pro které by bylo možné příspěvek přiznat.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně nevyjádřila do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělila, když byla o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučena a žalovaný výslovně souhlasil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je tedy tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobkyně pak musí soud přihlédnout pouze k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

6. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba není důvodná.
7. Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze skutečností prokazatelně vyplývajících ze správního spisu, jednak tedy z toho, že žalobkyně podala prvostupňovému správnímu orgánu dne 27. 6. 2018 žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Na základě této žádosti posoudila posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Most zdravotní stav žalobkyně a ohledně tohoto posouzení vypracovala posudek ze dne 28. 8. 2018, č. j. LPS/2018/2406-MO_CSSZ, z něhož vyplynulo, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění, pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému a nejedná se o zdravotní postižení, uvedené v části I. bodě 4 přílohy OZP. Na základě tohoto posudku bylo vydáno dne 4. 10. 2018 prvostupňové rozhodnutí, jímž byla žádost žalobkyně zamítnuta. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 17. 10. 2018 odvolání, jež žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 7. 2019 zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, a to na podkladě posudku ze dne 20. 6. 2019, podle kterého v případě žalobkyně nejde o osobu, která má ve smyslu ust. § 9 odst. 2, odst. 4 OZP, těžkou vadu nosného či pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a nešlo tedy o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k OZP, ani o těžké mentální postižení uvedené v bodě 4 písm. b) přílohy k OZP.
8. Podle ust. § 9 odst. 2 OZP platí, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.
9. Podle ust. § 9 odst. 4 OZP platí, že zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.
10. Příloha OZP uvádí v I. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, podle bodu 1 v případě těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí, za kterou se považuje:
  - a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
  - b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování,
- m) anatomické ztráty horních končetin na úrovni obou zápěstí a výše nebo vrozené či získané vady obou horních končetin s úplnou ztrátou základní funkce obou rukou (úchopu a přidržování) závažně narušující posturální funkce těla.

11. Podle bodu 4. přílohy OZP se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému považují:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

12. S ohledem na právě předestřenou úpravu obsaženou v ust. § 9 odst. 2 a odst. 4 OZP, včetně přílohy I, bodu 1 a 4, ve spojení s jednoznačnými závěry komise obsažené v posudku ze dne

20. 6. 2019 je zřejmé, že žalovaný zcela legitimně v žalobou napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobkyně nebyla ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí osobou, která splňuje podmínky ust. § 9 odst. 2 a 4 OZP, pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, neboť nejde o osobu s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí anebo o osobu s těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého stavu.

13. K posudku ze dne 20. 6. 2019 soud uvádí, že posudková komise zasedala v odborném složení, byl přítomen posudkový lékař i odborník z oboru neurologie a posudková komise měla k dispozici i aktuální odborné lékařské zprávy, proto považuje vypracovaný posudek za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možné rozhodnout. Žalobkyně by měla brát v potaz, že právní úprava řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, nepřipouští individuální přístup, ani srovnatelnost zdravotního postižení. Žadatel o tuto dávku musí splňovat podmínky bodu 4 přílohy OZP, tedy musí u něj být diagnostikována těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

na rozhraní těžké mentální retardace nebo taxativně vyjmenovaná postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l) přílohy k OZP, což v případě žalobkyně diagnostikováno nebylo. Žalobkyní namítané omezení chůze, bolest, přiznání průkazu ZTP nebo nutnost dopravy motorovým vozidlem k lékaři nejsou důvody, pro které by bylo možné příspěvek přiznat.

14. V této souvislosti soud považuje žalobkyni upozornit, že i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29, který je dostupný na www.nssoud.cz, judikoval, že těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, která odůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo dle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, je výlučně vada vyjmenovaná v části I. bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k tomuto zákonu.
15. S ohledem na shora uvedené skutečnosti je zřejmé, že žalovaný se nijak neodchýlil od výsledků dokazování, které bylo učiněno v rámci odvolacího řízení žalovaným prostřednictvím posudku komise ze dne 20. 6. 2019, jemuž plně koresponduje posudkové hodnocení posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most obsažené v již shora citovaném posudku ze dne 28. 8. 2018. Za takto nastíněného skutkového a právního stavu byl soud nucen dospět k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by závěry žalovaného neměly oporu v provedeném dokazování, popř., že by došlo k porušení ust. § 2 odst. 3 a ust. § 68 odst. 3 správního řádu, nebo že by bylo rozhodnuto v rozporu se zákonem o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nebo v rozporu s vyhláškou č. 388/2011 Sb. Proto soud žalobu ve výroku I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost **ve lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 28. dubna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)